

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/133/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711207767
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3711207767.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Ivety Martinákovovej a JUDr. Alice Beňovej v právnej veci žalobcu C.. X. X., bytom E. XXXX/XXX, P. V., proti žalovanému F. E. zastúpená U. F., K. O. o náhradu škody 18.936,- eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09. januára 2012, č.k. 6C/111/2011-49, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal proti žalovanému zaplatať sumu 18.936 eur spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody vo výške 18.936 eur, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Považská Bystrica, ktoré boli zrušené odvolacím súdom a v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu, ktorý konal vo veci vedenej pod sp. zn. 4C/712/99 zdlhavo a vo veci rozhodol až po 7-ich rokoch. Žalobca za nezákonné označil čiastočné rozsudky súdu z 18.09.2001 a 14.04.2003, ktoré boli zrušené odvolacím súdom a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozsudok z 27.09.2005, ktorým bolo okamžité skončenie pracovného pomeru určené za neplatné, nepovažoval žalobca za nezákonný, avšak aj v súvislosti s týmto rozsudkom poukázal na to, že došlo k zbytočným prieťahom v konaní v dôsledku neúmerne dlhých a neopodstatnených termínov medzi jednotlivými pojednávaniami. Súd prvého stupňa skúmal uplatnený nárok žalobcu podľa zákona č. 58/1969 Zb. ako aj podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré upravujú zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. K vydaniu nezákonných rozhodnutí malo totiž dôjsť za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. a k nesprávnemu úradnému postupu došlo aj po 01.07.2004, kedy už bol účinný zákon č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na to, že žalovaný namietal premlčanie uplatneného nároku, súd skúmal dôvodnosť uplatnenej námietky premlčania. V tejto súvislosti poukázal na § 22 ods. 1,2,3 zák. č. 58/1969 Zb., ako aj ust. § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého, sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode, pričom premlčacia lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že o vzniku škody sa dozvedel až dňa 10.04.2008, kedy bolo jeho právnenému zástupcovi doručené uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica č.k 4Er 497/2007-26 zo dňa 28.03.2008, ktorým bola exekúcia vedená pred súdnou exekútorkou JUDr. X. M. zastavená z dôvodu, že bývalý zamestnávateľ žalobcu bol vymazaný z obchodného registra. Konštatoval, že žalobca spísal dňa 06.11.2007 návrh na zastavenie konania vo veci 4C 712/99, pretože zistil, že odporca bol dňa 10.08.2007 vymazaný z obchodného registra bez právneho nástupcu, na ktorého by prešli jeho práva a záväzky, vrátane

peňažného záväzku voči žalobcovi vzniknutého z neplatného skončenia pracovného pomeru. Najneskôr k 06.11.2007 mal žalobca preukázateľne vedomosť o tom, že peňažné plnenie priznané rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C 712/99-426 zo dňa 28.06.2007, je reálne nevykonalné, teda, že mu vznikla škoda a vedel aj presnú výšku škody. Trojročná premlčacia lehota začala potom plynúť najneskôr v nasledujúci deň a po pripočítaní lehoty 6 mesiacov na predbežné prerokovanie nároku pred ústredným orgánom uplynula dňa 06.05.2011. Žalobca však žalobu o náhradu škody podal na súd dňa 11.07.2011, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Pretože žalovaný vzniesol námietku premlčania opodstatnene, nemožno mu uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu z premlčaného práva. Ďalej uviedol, že žalobe nemožno vyhovieť aj preto, lebo neboli súčasne splnené všetky podmienky na vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorými podľa zák. č. 58/1969 Zb. ako aj podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sú nezákonné rozhodnutie súdu, resp. jeho nesprávny úradný postup, škoda vzniknutá účastníkovi a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom súdu a škodou. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, žeby v konaní 4C 712/99 bolo vydané nezákonné rozhodnutie v zmysle § 4 zák. č. 58/1969 Zb., ktorý za nezákonné rozhodnutie považuje len rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a následne bolo zrušené príslušným orgánom pre jeho nezákonnosť. Rovnako definuje nezákonné rozhodnutie i zákon č. 514/2003 Z.z. v ustanovení § 6 ods. 1. Čiastočné rozsudky súdu z 18.09.2001 a 14.04.2003, ktoré žalobca označil za nezákonné boli síce zrušené Krajským súdom v Trenčíne, avšak nikdy nenadobudli právoplatnosť a boli zrušené v dôsledku podaných odvolaní účastníkov v riadnom odvolacom konaní, neboli teda zrušené pre ich nezákonnosť. Tieto ako ani žiadne iné rozhodnutia vydané v konaní 4C 712/99, nemožno potom považovať za nezákonné rozhodnutia. Poukázal na to, že zákon č. 58/1969 Zb. nevysvetľuje bližšie pojem nesprávny úradný postup. Podľa ustálenej súdnej praxe môže ísť o akúkoľvek činnosť, spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone, alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie, alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených, alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prietahov. V ust. § 9 ods. 1 zákona č. 513/2004 Z.z., je nesprávny úradný postup okrem iného vymedzený ako porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Z obsahu spisu 4C 712/99 mal súd prvého stupňa za preukázané, že v konaní došlo v niektorých prípadoch k nesprávnemu úradnému postupu. Čiastočné rozsudky vyhlásené v dňoch 18.09.2001, 14.03.2003, 27.09.2005 boli v rozpore s ustanovením § 158 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom ku dňu vyhlásenia rozsudkov, vyhotovené a odoslané účastníkom v lehote prekračujúcej 30 dní od ich vyhlásenia, pričom v spise nie je záznam o tom, že by vypracovanie a odoslanie rozsudkov v dlhšej lehote bolo vykonané so súhlasom predsedu súdu. Hoci spor vedený pod spis. zn. 6C 902/1999, do právoplatného skončenia ktorého bolo konanie 4C 712/99 prerušené, právoplatne skončil dňa 03.08.2000, súd vo veci nekonal, a až na žiadosť právneho zástupcu žalobcu z 29.09.2000 stanovil dňa 01.12.2000 nový termín pojednávania na 08.02.2001. Súd bol nečinný aj v období od 26.02.2004, kedy mu bolo doručené písomné vyhotovenie zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/199/03-272 zo dňa 12.02.2004 s pokynom na ďalšie konanie, a nový termín pojednávania prvostupňový súd vytýčil až dňa 15.11.2004 na 22.03.2005. Zo spisu vyplýva, že koncom júna 2004 sa s ním oboznamoval nový zákonný sudca, no i tak možno pri vytýčovaní uvedeného termínu pojednávania konštatovať zbytočnú zdĺhavosť. Súd nezistil, žeby konanie v ostatných častiach vykazovalo znaky nesprávneho úradného postupu. Súd pojednávania nariaďoval v primeraných intervaloch, pričom niektoré z pojednávaní boli odročené práve na žiadosť právneho zástupcu žalobcu z dôvodu jeho práceneschopnosti, resp. kolízie termínov, iné z dôvodu potreby vykonania ďalších dôkazov. Žalobca uplatnil náhradu škody vo výške 18.936,- eur, ktorá pozostáva zo súdom priznanej náhrady mzdy v sumách 3.502,95 eur a 882,93 eur, trov konania 16,33 eur, trov právneho zastúpenia zaplatených v sume 1.250,47 eur, trov exekúcie zaplatených v sume 82,98 eur a požaduje od žalovaného i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch 13.200,- eur. Preukázaná bola škoda titulom náhrady mzdy v sumách, priznaných predbežne vykonateľným rozsudkom zo dňa 28.06.2007. Žalobca nepreukázal, žeby uhradil jeho právnenému zástupcovi trovy právneho zastúpenia v sume 1.250,47 eur a exekútorovi trovy exekučného konania v sume 82,98 eur. Súd prvého stupňa

mal za to, že nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch 13.200,- eur nie je dôvodný. Žalobca tvrdil, že sa v dôsledku 7-ročného trvania sporu ocitol v stave právnej neistoty a pod psychickým tlakom, sťažilo sa jeho spoločenské uplatnenie, keď predtým pracoval ako obchodný zástupca u zamestnávateľa a bezdôvodne prišiel o prácu zo dňa na deň, čo rodine žalobcu spôsobilo psychickú traumu. Podmienka príčinnej súvislosti je splnená vtedy, ak je medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, resp. k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť medzi úradným postupom súdu v konaní 4C 712/99 a ujmu žalobcu. Nie je možné konštatovať, že postup súdu zapríčinil, že priznaná peňažná pohľadávka a jej príslušenstvo nemohli byť uspokojené v exekučnom konaní. Skutočnou príčinou vzniku ujmy na strane žalobcu, bol výmaz bývalého zamestnávateľa žalobcu z obchodného registra. Žalobcov bývalý zamestnávateľ zanikol bez právneho nástupcu, t.j. jeho záväzok neprešiel na žiaden iný subjekt, ktorý by vstúpil do jeho procesného postavenia, a od ktorého by žalobca mohol vymôcť priznané peňažné plnenie. Z tohto dôvodu bolo konanie 4C 712/99, ako aj exekučné konanie zastavené. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že dĺžka súdneho konania závisela od viacerých vyššie uvedených okolností /opätovne podané odvolania účastníkov proti čiastočným rozsudkom, odročenie pojednávania na žiadosť právnych zástupcov účastníkov zo subjektívnych dôvodov na strane účastníkov konania a ich právnych zástupcov, rozsiahle dokazovanie/, ktoré súd nemohol ovplyvniť a ktoré nemožno vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup súdu. Ak by aj skončil súd konanie skôr, nemožno ustáliť, žeby žalobca nárok na peňažné plnenie od protistrany reálne vymohol, aj z toho dôvodu, že z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného P. F., spol. s r.o. na pojednávaní 12.11.2002 je zrejme, že už v tom čase bol žalovaný nefunkčný, nevykonával žiadnu činnosť, nemal žiadne disponibilné prostriedky na podnikanie a nezamestnával žiadneho zamestnanca. Bývalý zamestnávateľ žalobcu bol zrušený bez likvidácie dňa 28.01.2005 a z obchodného registra bol vymazaný dňa 10.08.2007. Vzhľadom na uvedené je zrejme, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi postupom súdu a ujmu žalobcu. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému nepriznal trovy konania, keďže si ich neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhal sa jeho zmeny tak, že jeho žalobe o náhradu škody bude v celom rozsahu vyhovieť. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa o premlčaní ním uplatneného nároku. Je pravdou, že jeho právny zástupca spísal návrh na zastavenie konania vo veci 4C/712/99. Nesúhlasil však s tvrdením súdu, že v dobe spísania návrhu sa dozvedel o vzniknutej škode. Keď spisoval návrh na zastavenie konania mal informáciu o tom, že spoločnosť P. F. bola pravdepodobne vymazaná z obchodného registra z internetu. Výpisy uvedené na internete sa nedajú použiť pre právne účely a jediný kto mohol toto preskúmať a právoplatne rozhodnúť bol súd. Pokiaľ by sa aj stotožnil s názorom súdu, že o tom, že mu vznikla škoda sa dozvedel skôr, tak si myslí, že až na základe právoplatnosti uznesenia 4C 712/99 zo dňa 06.12.2007, ktorým sa konanie zastavilo, sa mohol dozvedieť o vzniknutej škode. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.01.2008. Za stavu, keď 3-ročná lehota začne plynúť od nasledujúceho dňa, teda 15.01.2008, s prirátaním lehoty 6 mesiacov na prerokovanie pred príslušným orgánom, nemôže súd tvrdiť, že termín podania žaloby 11.07.2011 je po zákonom stanovenej lehote. Na základe konštatovania súdu je zrejme, že prieťahy v súdnom konaní boli evidentné a navyše ani 30 dňové lehoty na doručenie rozsudku neboli dodržiavané, čo konštatoval aj samotný súd prvého stupňa. Myslí si, že z priebehu konania je zrejme, že k prieťahom dochádzalo počas trvania celého súdneho sporu a to hlavne vinou súdov. Je zrejme, že využil všetky dostupné možnosti a dokonca aj žalovanej strane zablokoval finančné prostriedky na účtoch, z ktorých by sa mohli jeho nároky uspokojiť. Pokiaľ tieto prostriedky zostali zablokované na účtoch a keby súdy rozhodovali v primeranej lehote, tak by mu škoda nevznikla.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na tom právnom názore, že uplatnený nárok žalobcu je premlčaný, nakoľko žalobca dňa 06.11.2007 podal návrh na zastavenie konania vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C 712/99, pretože zistil, že odporca bol dňa 30.08.2007 vymazaný z obchodného registra bez právneho nástupcu. Konštatoval, že najneskôr k 06.11.2007 mal žalobca preukázateľne vedomosť o tom, že peňažné plnenie priznané rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C712/99-426 zo dňa 28.6.2007 je reálne nevykonateľné, teda že mu vznikla škoda a vedel aj presnú výšku škody. Trojročná premlčacia lehota začala potom plynúť najneskôr nasledujúci deň a po pripočítaní lehoty 6 mesiacov na predbežné prerokovanie nároku pred ústredným orgánom uplynula dňa 06.05.2011. Žalobca však žalobu o náhradu škody podal na súd dňa 11.07.2011, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Okrem toho súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť aj preto, lebo neboli súčasne splnené všetky podmienky na vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorými podľa zák. č. 58/1969 Zb. ako aj podľa zák. č. 514/2003 Z.z. sú nezákonné rozhodnutie súdu, resp. jeho nesprávny úradný postup, škoda vzniknutá účastníkovi a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom súdu a škodou. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by v konaní 4C 712/99 bolo vydané nezákonné rozhodnutie v zmysle §4 zák. č. 58/1969 Zb., ktorý za nezákonné rozhodnutie považuje len rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a následne bolo zrušené príslušným orgánom pre jeho nezákonnosť. Čiastočné rozsudky súdu z 18.09.2001 a 14.04.2003, ktoré žalobca označil ako nezákonné, boli síce zrušené Krajským súdom v Trenčíne, avšak nikdy nenadobudli právoplatnosť a boli zrušené v dôsledku podaných odvolaní účastníkov priamo v odvolacom konaní, neboli teda zrušené pre ich nezákonnosť. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu v dôsledku priesťahov v konaní, súd prvého stupňa mal za preukázané, že v konaní vedenom pod sp. zn. 4C 712/99 došlo v niektorých prípadoch k nesprávnemu úradnému postupu, keď súd zbytočne zdĺhavo konal a došlo tak k priesťahom v konaní. Súd prvého stupňa však konštatoval, že neexistuje príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu v konaní 4C 712/99 a ujmu žalobcu. Nie je možné konštatovať, že postup súdu zapríčinil, že priznaná peňažná pohľadávka nemohla byť uspokojená v exekučnom konaní, keď skutočnou príčinou vzniku ujmy na strane žalobcu bol výmaz bývalého zamestnávateľa žalobcu z obchodného registra. Z tohto dôvodu bolo konanie 4C 712/99 ako aj exekučné konanie zastavené. Poukázal na to, že ak by aj súd skončil konanie skôr, nemožno ustáliť, že by žalobca nárok na peňažné plnenie reálne vymohol aj z toho dôvodu, že už v roku 2002 bol zamestnávateľ žalobcu nefunkčný, nevykonával žiadnu činnosť, nemal žiadne disponibilné prostriedky na podnikanie a nezamestnával žiadneho zamestnanca. Bývalý zamestnávateľ žalobcu bol zrušený bez likvidácie dňa 28.01.2005 a z obchodného registra bol vymazaný dňa 10.08.2007. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi postupom súdu a ujmu žalobcu.

Odvolací súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny. V celom rozsahu sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. Na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

Z podanej žaloby žalobcu vyplýva, že si uplatňuje proti žalovanému náhradu škody v dôsledku nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/172/99, ktoré boli zrušené odvolacím súdom a v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu, ktorý vo veci rozhodol až po 7 rokoch. Za nezákonné označil čiastočné rozsudky Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C/712/99-115 zo dňa 18.09.2001 a č.k. 4C/712/99-254 zo dňa 14.04.2003, ktoré boli zrušené odvolacím súdom a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Ďalej dôvodil, že v priebehu súdneho konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/712/99 dochádzalo zo strany súdu k zbytočným priesťahom v konaní v dôsledku neúmerne neopodstatnených a dlhých termínov medzi jednotlivými pojednávaniami. Keďže v priebehu tohto konania došlo k zrušeniu a k výmazu žalovaného v konaní spoločnosti P. F. spol. s r.o. so sídlom X. XXX/X, P. V. z obchodného registra, v dôsledku neprimeranej dĺžky konania, ktorú mal svojimi nezákonnými rozhodnutiami a nečinnosťou zapríčiniť práve Okresný súd Považská Bystrica a taktiež Krajský súd v Trenčíne, mala žalobcovi vzniknúť škoda, ktorá predstavuje nároky žalobcu uplatňované voči spoločnosti P. F. spol. s r.o. v konaní 4C/712/99. Zároveň mala byť žalobcovi v dôsledku nečinnosti súdu spôsobená i nemajetková ujma, keďže počas konania trpel pocitom právnej neistoty a prepustením zo zamestnania sa znížila životná úroveň jeho rodiny i možnosť jeho spoločenského uplatnenia. Súd prvého stupňa správne

posudzoval nárok žalobcu podľa zák. č. 58/1969 Zb. ako aj podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré upravujú zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. K vydaniu nezákonných rozhodnutí súdu malo podľa tvrdení žalobcu dôjsť za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. a k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť aj po 01.07.2004, kedy už bol účinný zákon č. 514/2003 Z.z. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplynulo, že k nesprávnemu úradnému postupu v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C 712/99 došlo v tom, že čiastočné rozsudky vyhlásené v dňoch 18.09.2001, 14.03.2003, 27.09.2005 neboli vypracované a odoslané v súlade s ust. § 158 ods. 3 O.s.p. v 30-dňovej lehote, taktiež bolo preukázané, že od 03.08.2000 do 01.12.2000 súd prvého stupňa bol nečinný, rovnako bol nečinný aj v období 26.02.2004 do 15.11.2004. V ďalšom období súd prvého stupňa a ani odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C 712/99 nezistil prieťahy v konaní. Z obsahu spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C/712/1999 nesporne vyplýva, že od 15.11.2004, kedy súd nariadil termín pojednávania na deň 22.3.2005 súd prvého stupňa vo veci plynule konal, nariadil pojednávania v primeraných intervaloch, viaceré pojednávania boli odročené na žiadosť účastníkov, iné z dôvodu potreby vykonania ďalších dôkazov. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.06.2007 č.k. 4C/712/99-426 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy v sume 105.530 Sk za obdobie od 26.11.1999 do 31.10.2000 a v sume 26.599,-Sk za obdobie od 14.08.2006 do 31.10.2006, trovy konania vo výške 492 Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 185.406 Sk v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku sa žalovaný v konaní- spoločnosť P. F. spol. s r.o. so sídlom v P. V. odvolala, pričom v priebehu odvolacieho konania došlo k výmazu tejto spoločnosti z obchodného registra ku dňu 10.08.2007 bez právneho nástupcu. Žalobca dňa 06.11.2007 podal návrh na zastavenie konania z dôvodu výmazu žalovanej spoločnosti z obchodného registra bez právneho nástupcu. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.12.2007 č.k. 17Co 249/07-451 bol zrušený rozsudok okresného súdu a konanie zastavené z dôvodu zániku žalovanej spoločnosti bez právneho nástupcu podľa § 107 ods. 4 O.s.p.. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, že uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu je premlčaný. Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode, pričom premlčacia lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov (§ 22 ods. 1 veta prvá zák. č. 58/1969 Zb., § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z.). Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej trojročnej lehoty je rozhodujúce, kedy sa poškodený subjekt dozvedel o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V konaní bolo preukázané, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 4C/712/99 podal dňa 06.11.2007 na súd návrh na zastavenie konania, pretože zistil, že žalovaný bol dňa 10.08.2007 vymazaný z obchodného registra bez právneho nástupcu. Dňa 06.11.2007 mal teda žalobca vedomosť o tom, že jeho nárok judikovaný rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.06.2007 č.k. 4C 712/99-426 je reálne nevymožiteľný, teda že mu vznikla ujma. Trojročná premlčacia lehota začala potom plynúť najneskôr nasledujúci deň a po pripočítaní lehoty 6-tich mesiacov na predbežné prerokovanie nároku pred ústredným orgánom uplynula dňa 06.05.2011. Žalobca podal žalobu o náhradu škody na súd dňa 11.07.2011, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej lehoty. Odvolací súd však dodáva, že za predpokladu, že by nárok žalobcu nebol premlčaný, i napriek tomu nebolo možné žalobe vyhovieť. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku aj vo vzťahu k nedostatku príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, spočívajúcim v prieťahoch v súdnom konaní.

Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pojem škody nedefinuje. Z toho dôvodu tento pojem treba vykladať v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 25 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je v zásade ujma, ktorá znamená zmenšenie, zničenie, stratu, zníženie, či iné znehodnotenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti (v pojednávanej veci v dôsledku nezákonného rozhodnutia).

Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nezákonným rozhodnutím a škodou zákon o zodpovednosti za škodu nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku. To znamená, že príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím je daná len vtedy, ak by škoda pri absencii nezákonného rozhodnutia nevznikla. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku.

Žalobca si v konaní uplatňoval náhradu skutočnej škody vo výške 5.736 Eur, ktorá pozostávala z nároku uplatňovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/712/99 (náhrada mzdy, trovy konania a trovy právneho zastúpenia) a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 13.200 Eur. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, skutočnou príčinou vzniku škody na strane žalobcu bol výmaz spoločnosti bývalého zamestnávateľa žalobcu z obchodného registra, ktorý zanikol bez právneho nástupcu. F. P. F. spol. s r.o. bola vymazaná z obchodného registra ex offio po tom, čo Krajský súd v Bratislave zamietol uznesením zo dňa 13.09.2004 sp. zn. 6K/71/03-159 návrh na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť pre nedostatok majetku. Je potrebné poukázať i na to, že z vyjadrenia zástupcu žalovanej spoločnosti P. F. na pojednávaní dňa 12.11.2002 bolo zistené, že už v tom čase (t.j. v roku 2002) bola žalovaná spoločnosť nefunkčná, nevykonávala žiadnu činnosť a nezamestnávala žiadneho zamestnanca. Odvolací súd však zdôrazňuje, že žalobcom uplatnená náhrada skutočnej škody (t.j. náhrada mzdy a trovy konania) nebola súdom nikdy právoplatne priznaná (konanie vedené pod sp. zn. 4C/712/99 bolo zastavené), a preto nie je medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v prieťahoch v konaní a vznikom škody preukázaná priama príčinná súvislosť. V ostatnom odvolací súd poukazuje na riadne a náležité odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému túto náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.